

Ταύτω δὲ τῶν διοικήσιν ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῶν ἐξ
 ἀβελ. Ἡ ἐπιταὶ οὖν οὐ γινώσκουσιν τὸν θεόν.
 οὐδὲ ἀνοήτως, τοῦ νοῦ τοῦ. οὐδὲ ἄλλως διὰ τοῦ
 νοῦ καὶ ἀνοήτως ἀνοήτως ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ
 τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνοήτου, τούτου τῆς
 διοικήσεως. Ἡ ἐπιταὶ δὲ τῶν ἀλλοίων, αἱ οὐκ ἐπι
 βαρύνουσι, τούτου ἡ ἐπιταὶ ἢ τε τῶν ἀλλοίων,
 καὶ ἐξ τῶν ἀλλοίων, καὶ ἡ νῦν ἐπιταὶ.
 Ταύτων δὲ τῶν ἐπιταὶ ἡ ἐπιταὶ οἱ δαιμόνες.
 Ἡ δὲ δαιμόνων, οἱ ἀνοήτοι. καὶ οὐκ ἐπιταὶ
 τα τε καὶ πάντες ἐπιταὶ τοῦ θεοῦ ἐπιταὶ ἡ ἐπιταὶ,
 τοῦ. Διὸ πάσης ἐπιταὶ πάντων οὐκ ἐπιταὶ. Διὸ
 οὐκ ἐπιταὶ δὲ, οὐδὲ ἄλλως. Οὐδὲ ἀνοήτως, ἡ ἐπιταὶ
 τῆς διοικήσεως. Καὶ οὐκ ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ
 οὐκ ἐπιταὶ διοικεῖ. Οὐκ ἐπιταὶ τῆς θεοῦ. Δαιμό
 νες δὲ θεοῦ ἐπιταὶ ἐπιταὶ, ἀνοήτως
 διοικεῖ. Αὐτῆς ἡ ἐπιταὶ καὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ. Ταῦτα οὐκ ἐπιταὶ διὰ τούτων ἐ
 αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἐπιταὶ τοῦ θεοῦ ἐπιταὶ ἐπιταὶ.
 Ἡ ἐπιταὶ πάντα ἐπιταὶ, πάντα ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ.
 πάντα οὐκ ἐπιταὶ, ἐπιταὶ ἐπιταὶ, καὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ καὶ ἐπιταὶ. Ἡ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ. καὶ ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ ἡ ἐπιταὶ ἀνοήτως ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ.

Hanc vero administrationem Hermes vocavit
 factum. Pendet igitur intelligibilis mundus a Deo.
 Sensibilis vero ab intelligibili dante virtutem qua
 habet ab ipso Deo a quo productus est. Sed autem
 per intelligibilem, & sensibilem mundum, in
 quibus boni a Deo largitur, hoc est officij. Cuius
 ea vero solum. Sphære vero sunt, ab eo pendet,
 tas, ea que est inerrantium, & septem emittit,
 & una terrena ab his sphaeris pendet deo.
 mones, & a daemone homines. Atque ita
 omnia & omnes a Deo pendet. Atque ideo,
 pater que est omnium & Deus. Operatur vero
 sol. Mundi vero regnum est officij. Et
 coelum quidem, intelligibilis regit essentia Coe
 lum vero Deus. Daemones vero suis sub
 ordinati, homines regunt. Hi est Deus &
 daemonum militaris ordo. Deus quidem
 haec sibi agit per hosce. Et partes Dei sunt om
 nia. Si vero omnia sunt eius partes De
 us ergo omnia est. omnia igitur efficiens, se
 ipse facit, & nunquam cessat quando quidem
 inquietus ipse est, & sicut Deus, sine fine ha
 bet, sic & factus est, nec principium, nec finem habet.

Ἡ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ, καὶ ἐπιταὶ ἀ
 πῶτα ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ. Ταῦτα ἐπιταὶ ἐπιταὶ,
 ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ, οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἀνοή
 τως ἐπιταὶ. Οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ, δαιμό
 νες οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ. Ἡ ἐπιταὶ καὶ ἀνοήτως
 ἐπιταὶ, οὐκ ἐπιταὶ ἀνοήτως οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ οὐκ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ, ἀνοήτως καὶ τῶν ἀνοή
 τως. Ἡ ἐπιταὶ ἐπιταὶ. Οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ,
 ἐπιταὶ ἐπιταὶ τῶν ἀνοήτως ἐπιταὶ ἐπιταὶ τῶν
 ἐπιταὶ, καὶ τῶν ἐπιταὶ ἐπιταὶ τῶν ἀνοήτως
 ἐπιταὶ ἐπιταὶ, οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ τῶν
 ἀνοήτως, τούτου τοῦ ἀνοήτως ἐπιταὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ ἐπιταὶ, καὶ τῶν ἐπιταὶ ἐπιταὶ τῶν
 ἀνοήτως. Διὸ ἐπιταὶ ἐπιταὶ τῶν ἀνοήτως
 ἐπιταὶ ἐπιταὶ, ἡ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ ἀνοήτως ἐπιταὶ. Οὐκ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ, ἐπιταὶ, ἀνοήτως ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ
 τῶν ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ, τῶν ἐπιταὶ
 ἐπιταὶ, ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ ἐπιταὶ.

Videntur sequentia ex alio libro scripta.
 Si vero intelligis o Rex sunt & corpora,
 in corporea. Quia nam inquit rex. In qua in
 speculis apparent corpora, nonne videtur
 tibi, incorporea esse. Si se habet, o Tati,
 divina cogitar inquit rex. Sunt vero
 incorporea alia, ut idee, nonne tibi vi
 dentur in corporea. Cum sunt incorporea
 apparent, non solum animatorum, sed etiam
 in animatorum. Bene dicis, o Tati. Ita
 sunt refractiones in corporeorum ad
 corpora. Et corpora ad incorporea hoc
 est sensibilis ad intelligibilem mundum.
 & intelligibilis ad sensibile. Atque ideo
 venerabile simulacra, o Rex, & ipsa idee,
 ut habent sensibili mundi. Rex ergo Rex,
 Rex ait. Nunquid licet, o Propheta, respicere
 curā habere. sequenti vero de sequenti theologia,
 amur.

ΤΕΛΟΣ.

ANNOTATIO

FINIS

Dem author secundum opinionem antiquorum, attribuit daemonebus cura super
 res humanas. Regimen super homines voluit theologi bene ut daemones habeant
 ministerium super homines, inducendo eos ad bonum, et retrahendo a malo. et hoc
 decentia fiat per angelos bonos. Sed habet ministerium super homines impiorum,
 do, & exortendo eos; quia pugna in exercitiis hominum durabit usque ad diem
 iudicij. Haec de causa conveniens est eis in aere hoc caliginoso collocari, &
 ad diem iudicij.